సాధన చేస్తారు. సాధకుడు ఉంటే సాధన చేస్తాం. వాడు పత్తాలేకుండా వెళ్ళిపోతాడు అనుకోండి మీరు ఇంక సాధన ఏమి చేస్తారు. తుకారామ్ ఏమన్నాడు అంటే ఒకప్పుడు నాకు దేహగతమైన నేను ఉన్నమాట నిజమే. కాని దానిని పోగొట్టుకోవటానికి నేను ఎప్పుడూ ప్రయత్నం చేయలేదు. పాండురంగడి పట్ల ఆయనకి ఉన్న భక్తిలో అది ఎప్పుడు కరిగిపోయిందో కరిగిపోయింది. అది ఆయనకి తెలియదు. ఇప్పుడు ప్రత్యేకంగా దానిని పోగొట్టుకోవటానికి అది లేదు. అది పోయింది అన్నాడు తుకారామ్. రామకృష్ణుడిని ఒక పండితుడు అడిగాడు మీరు శాస్త్రాలు చదువుకున్నారా అని. శాస్త్రాలు చదువుకోవటానికి నాకు చదువు రాదు అన్నాడు. పోనీ విన్నారా అని అడిగాడు. పండితులు చదివి వినిపిస్తూ ఉంటే వింటున్నాను అని చెప్పాడు. శాస్త్రాలలో శరీరం నేను అనే తలంపుని ఎలా పోగొట్టుకోవాలో చెప్పారు అది ఎప్పుడైనా విన్నారా అని అడిగాడు. అవన్నీ విన్నాను అన్నాడు రామకృష్ణుడు. మీరు ఆ నేనును పోగొట్టుకున్నారా అని పండితుడు అడిగాడు. నేను శ్రవణం చేసాను, శ్రవణం చేసింది మననం చేసి ఆ నేను కోసం వెదుకుతున్నాను. ఎంతకాలం వెదకినా అది నాకు కనపడటం లేదు. ఉంటే దానిని పట్టుకొని పోగొట్టుకుందును అది కనిపించకపోతే నేనేం చేస్తాను అన్నారు. అంటే ఆయనకి దేహగతమైన నేను లేదు. ఆ ఒక్క వాక్యాన్ని బట్టి ఆయన అవతార పురుషుడు అని మనకి తెలుస్తుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-08-2012, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అమృతత్వం అంటే మన శరీరం చనిపోయేటప్పుడు ఈ శరీరం పోతోంది, శరీరం పోయినా కాని మనం ఉంటాము అనే అనుభవం మనకు రావాలి. ఆ ఉండటం అనే అనుభవం మీకు ముందుగా వస్తే మంచిదే లేకపోతే ప్రాణం పోయే రోజున అయినా రావాలి. దానినే అమృతత్వం అంటారు, అదే మన జీవితగమ్యం. మీ దేహప్రారబ్ధం ఎలా ఉన్నప్పటికీ అది మంచిగా ఉన్నా, చెడ్డగా ఉన్నా అంతా స్వప్నమే. ప్రారబ్ధం అనుభవంలోనికి రావటానికే ఈ శరీరం వచ్చింది లేకపోతే మనకు శరీరంతో పనిలేదు. మరణానుభవం ద్వారా మరణం లేని స్థితిని భగవాన్ మధురైలో ఇంటి దగ్గరే పొందారు, అంటే అమృతత్వం పొందారు. దేహం చనిపోయింది, ఈ దేహాన్ని తీసుకొని వెళ్ళి స్మశానంలో దహనం చేస్తారు, మరి దహనం చేసినప్పుడు మనం కూడా పోవాలికదా, మనం ఉన్నట్లు మనకి తెలుస్తోంది కదా అనే అనుభవం ఆయనకు వచ్చింది. ఆరోజు మొదలు ప్రపంచంలో ఏ వస్తువును చూసినా ఆయనకు భయం పోయింది. అంటే ఆ శరీరం తాను కాదని ఆయనకు అర్థమయ్యింది. శరీరం తానుకాదని తెలిసినప్పుడు ఇంక భయం పోయింది. సింహం, పులి, పాము ఇలా ఏ జంతువులు కనిపించినా అది ప్రక్కకి తప్పకోవలసిందే కాని ఆయన ఎక్కడా ప్రక్కకి తప్పకోలేదు అంటే అసలు మరణం పట్ల భయంపోయింది, ఉన్నది ఈశ్వరుడే, మనం లేము

అనే విషయం ఆయనకు అనుభవంలోనికి వచ్చింది.

గ్రౌండ్ రియాలిటీస్ విడిచిపెట్టవద్దు, గ్రౌండ్ రియాలిటీస్ తెలియకపోవటం వలన, వాటికి దూరంగా జీవించటం వలన మీరు పతనమవుతారు అని చెపుతున్నాను. గ్రౌండ్ రియాలిటీస్ అంటే వాస్తవపరిస్థితులు. మనం వాస్తవపరిస్థితులకు దూరంగా జీవించకూడదు. అంటే మీకు పది ఎకరాలు పొలం ఉంటే ఎనిమిది ఎకరాల మీద వచ్చే ఆదాయంతో సరిపెట్టుకొని కనీసం రెండు ఎకరాల పంట అయినా జాగ్రత్త పెట్టుకోవాలి. అంతేకాని మీకు పది ఎకరాలు ఉంటే వంద ఎకరాలు ఉన్నవాడు ఎలా ఖర్చుపెడతాడో అలా ఖర్చు పెడితే మీకు గ్రౌండ్‌రియాలిటీస్ తెలియదు అని అర్థం. అంటే మీకు వచ్చే ఆదాయం ఎంత, మనం ఎంత ఖర్చుపెడుతున్నాము అనేది చూచుకోవాలి. ఆదాయం తక్కువగా ఉండి, ఖర్చు ఎక్కువైతే సంసారం ఏమౌతుంది? ఇలా ఎక్కువ ఖర్చులకు అలవాటు పడితే డబ్బు పాడైపోవటమేకాదు, మనస్సు పాడైపోతుంది. అవసరం లేని ఖర్చులు పెడుతూ కొన్ని అలవాట్లు నేర్చుకుంటే శరీరం చనిపోయాక ఈ అలవాట్లు అన్నీ మన కూడా వచ్చేస్తాయి, మరల ఈ అలవాట్లు పోవటానికి ఎన్ని జన్మలు పడుతుందో చెప్పలేము. వాస్తవ పరిస్థితులకు దూరంగా జీవించటం వలన మీకు ఎన్ని కోట్లు ఉన్నా చివరకు పతనమైపోతారు.

ఓ అరుణాచలా! నీ లీలలు అద్భుతాలు, నీ మహిమలు ఇట్టివి అని చెప్పటానికి వీలు లేదు. అది నోటితో చెప్పలేము, మన ఆలోచనలకు అతీతం. మీరు ఏదైనా ఇష్టమైన పదార్థం తిన్నారు అనుకోండి, ఎలా ఉంది అంటే బాగా ఉంది అని చెపుతారు. బాగోవటం అంటే ఎలా ఉంది అని అడిగితే మీరు చెప్పగలరా? చెప్పలేరు. అది మాటకు, రాతకు అందదు, అది మీ అనుభవం అంతే. మీరు తినే పదార్థం గురించే మీరు చెప్పలేనప్పుడు ఇక ఆత్మానందం, ఆత్మసుఖం గురించి ఇతరులకు ఎలా చెప్పగలరు? అది అనుభవైకవేద్యం. అనేక జన్మల కృషి ఉంటేనేకాని ఆత్మజ్ఞానం రాదు అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడుకదా మరి మాకు ఈ జన్మలో వస్తుందా అని అడుగుతున్నారు. ఈశ్వరుడికి అన్నీ సాధ్యమే. ఈ జన్మలో రావటం ఏమిటి? ఈ క్షణంలో రావచ్చు అని చెప్పారు. ఎందుచేతనంటే పెట్టె మన దగ్గరే ఉంది కాని తాళం చెవి ఈశ్వరుడి దగ్గర ఉంది. ఆ హృదయకవాటాన్ని ఆయన ఓపెన్ చేస్తే హృదయంలో ఉన్న ఆనందం ఉబికి వచ్చి నీ సహస్రారాన్ని ముంచేస్తుంది. భగవంతుడు నామరహితుడు, రూపరహితుడు. రూపం లేనిదానిని, నామం లేనిదానిని మనం ఊహించ లేము కాబట్టి మన కోసం ఆయన ఇక్కడ గిరిరూపం ధరించాడు. అది నీకు కొండకింద కనిపించినా ఆయన సాక్షాత్తు ఈశ్వరుడే. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని గుర్తుకోసం అలా కనిపిస్తున్నాడు.

రామకృష్ణుడికి తోతాపురి అని గురువు ఉండేవాడు. రామకృష్ణుడికి ద్వైతం అంటే ఇష్టం. తోతాపురి అద్వైతశాస్త్రం బాగాచదువుకొన్నాడు. ఒకరోజున గురువుగారు అద్వైతం

గురించి, అది ఎలా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలో చెపుతున్నాడు. ప్రక్కన ఎవరో పిల్లలు అల్లరి చేస్తున్నారు. గురువు గారికి విపరీతంగా కోపం వచ్చేసింది. ఇక్కడ మేము ఏదో మాట్లాడుకొంటూ ఉంటే మీ అల్లరి ఏమిటి? అని ఆ పిల్లలను తిట్టేస్తున్నాడు. అది చూసి రామకృష్ణుడు నవ్వుకొంటున్నాడు. అప్పుడు గురువుగారికి ఈయనమీద కూడా కోపం వచ్చి ఎందుకు నవ్వుకొంటున్నావు అని అడిగాడు. వారు పిల్లకాయలు, వారిది అల్లరి చేసే వయస్సు, ఆ వయస్సులో ఎంతోకొంత అల్లరి చేస్తారు. అల్లరి చెయ్యకండి అని మామూలుగా చెప్పవచ్చును కదా, ఆ పిచ్చకేకలు ఏమిటి? ఇప్పటివరకూ అందరి హృదయంలో ఉన్నది ఒక్కటే అని చెపుతున్నావు. ఈ మాటలు కూడా సరళంగా చెప్పవచ్చునుకదా! నీ అద్వైతానుభవం పూర్తి అయిపోయింది, అద్వైతులు అంటే ఇలా ఉంటారు అని చెప్పాడు.

భగవాన్‌ను పొగుడుతూ ఎవరైనా పద్యాలు వ్రాస్తే నేను గొప్పవాడిని అయితే నీకు ఏమి కలిసివస్తుంది. నువ్వు బాగుపడే విధానం చూసుకో. ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి ఏ విషయాలు అయితే అడ్డు వస్తున్నాయో చూసుకొని సాధన చేసి వాటిని తొలగించుకో అని చెప్పారు. నీ మనస్సు ఆత్మానందం కోరుకోవటంలేదు, విషయానందం కోరుకొంటోంది. విషయానందంలో ఉన్నప్పుడు మనస్సు ఆత్మానందం వైపుకు తిరగదు. నీకు భగవంతుడి పట్ల ఆకర్షణ కలుగుతూ ఉంటే విషయానందంలో నుండి బయటకు రాగలవు. భగవంతుడి పట్ల నీకు ప్రేమ లేకపోతే, భక్తిలేకపోతే విషయాలనుండి నువ్వు బయటకు రాలేవు. భగవంతుడిని ఎలా ప్రేమించాలి? ఆయన పాదాల దగ్గరకు ఎలా చేరుకోవాలి? భగవదనుభవం ఎలా పొందాలి? అనేది చూసుకో, వాటికి సంబంధించిన మహాత్ములతోటి, మహర్షులతోటి, గురువులతోటి సాంగత్యం అభివృద్ధి చేసుకో. అంతేగాని నన్ను పొగడటం వలన నీకు ఏమీ ప్రయోజనం లేదు, టైము వేష్టు అని చెప్పారు. గివింగ్, ఛారిటీ ఈ రెండు మాటలు మరిచిపోవాలి. ఈ మాటలు మీ మనస్సును ఉద్రేకపరుస్తాయి. మీరు ఎవరికైనా పదిరూపాయలు ఇస్తే మేము పదిరూపాయలు ఇచ్చాము అంటారు, ఏదైనా సంస్థకు డబ్బులిస్తే ఛారిటీ అంటే దానం చేసాము అంటారు. ఈ మాటలు మంచివి కాదు. ఈ మాటలు మీ మనస్సును పాడుచేస్తాయి. అందుచేత షేరింగ్ అనాలి. అన్నదమ్ములు పంచుకొంటున్నారు అనుకోండి అందులో దానం ఏముంది? ఎవరి షేర్ వాళ్ళు పుచ్చుకొంటున్నారు. షేరింగ్ అనేమాట మంచిదికాని గివింగ్, ఛారిటీ అనే మాటలు తగ్గించుకోవాలి.

నీకు కాళ్ళు ఉన్నాయి, వెళ్ళి సజ్జనుల దర్శనం చేసుకో. నీకు చెవులు ఉన్నాయి సజ్జనుల మాటలు విను. నీకు తలకాయ ఉంది శాస్త్రం ఏమి చెపుతోందో ఆలోచించుకో, ఇదంతా తపస్సులోకి వస్తుంది. భగవదనుభవం పొందటానికి ఏ విషయాలు అయితే అడ్డు వస్తున్నాయో వాటిని ఎండింపచెయ్యాలి, అదే తపస్సు. భగవంతుడి ఆజ్ఞను బట్టే అంతా నడుస్తోంది. భగవంతుడు నీకు సంపాదించిపెట్టిందే నేను సంపాదించాను అంటున్నావు.

ఇదే గీతలో పరమాత్మ అర్జునుడికి చెప్పాడు. నేను ఎవరినైతే చంపిపోగులు పెట్టి ఉంచానో వారినే నువ్వు చంపబోతున్నావు. పని భగవంతుడిది, గౌరవం నీకు. మన విషయంలోను అంతే. ఈ సంపద అంతా మనకు ఎవడు ఇచ్చాడు? భగవంతుడే ఇచ్చాడు. కాని మనం ఏమనుకుంటున్నాము? కష్టపడి సంపాదించాము అనుకొంటున్నాము. ఆయన అనుగ్రహం లేకపోతే నువ్వు కష్టపడితే మటుకు సంపద వస్తుందా, కేవలం నీ కష్టం వలన అది రాదు, ఆయన ఆజ్ఞనుబట్టే అది వచ్చింది. మీ పిల్లలు బాగా చదువుకొని అభివృద్ధిలోనికి వస్తే ఏదో కష్టపడి చదివించాము, అభివృద్ధిలోనికి వచ్చారు అని చెపుతారు. మీరు కష్టపడి చదివించారు, ఆ మాట నిజమే. వారు కష్టపడి చదువుకొంటే మీ కష్టం సద్వినియోగం అయిందా? వారు చదువుకోకుండా మీ కష్టం సద్వినియోగం అయిందా? మీరు కష్టపడ్డారు, వారు బాగా చదువుకొన్నారు అంటే ఇవన్నీ భగవంతుడు మీకు సమకూర్చాడు అన్నసంగతి మీరు మరిచిపోతున్నారు. నువ్వు చేసిన కర్మను బట్టి నీకు ఫలితం రావటంలేదు. ఆయన ఆజ్ఞను అనుసరించే ఫలితం వస్తుంది. శాస్త్రం చెప్పింది అబద్ధం అనుకొంటున్నావు, నువ్వు అనుకొనేది నిజం అనుకొంటున్నావు. అందుచేత అనుభవించవయ్యా, అనుభవించు అనేవారు భగవాన్. కర్త ఎవడు? ఈశ్వరుడు. కాని నేనే కర్తను అనుకోవటం వలన మీరు దుఃఖాన్ని అనుభవిస్తున్నారు. ఇదంతా మేమే చేసాము అంటారు. అసలు మీరు అంటూ ఉన్నారా చేయటానికి? ఇలా అనుకోటం వలన మీకు పాడైపోయే లక్షణాలు వస్తున్నాయి.

మీ స్నేహాలు నిలబడాలి అంటే మీకు ఎంతో కొంత సహృదయం ఉండాలి. ఎదుటి వారు ఏదైనా కష్టంలో ఉంటే మీరు తొందరపడి వారిని విమర్శించకూడదు. ఏ విషయంలో అయితే మనం వారిని విమర్శిస్తున్నామో అదే పరిస్థితిలో మనం ఉంటే అప్పుడు మన ప్రవర్తన ఎలా ఉంటుంది? అని చూసుకోవాలి. మీరు ఎవరినైనా చూసిన వెంటనే వారిపట్ల ఆప్యాయత కలిగినా, వారి సమక్షంలో మీకు శాంతి కలిగినా మీకు వారితో ఏదో జన్మాంతర అనుబంధము ఉండి ఉండాలి. పూర్వజన్మ అనుబంధం ఎంతోకొంత లేకపోతే ఆ స్నేహాలు నిలబడవు. చుట్టరికాలు అనేవి కేవలం శరీరానికి సంబంధించినవి, స్నేహాలు అనేవి మనస్సుకు సంబంధించినవి. ఆ స్నేహాలు నిలబడాలి అంటే ఇద్దరికీ సహృదయం ఉండాలి. ఎదుటివారు కష్టంలో ఉంటే మనకు చేతనైతే ఆ పరిస్థితుల నుండి వారిని విడదీయాలి లేకపోతే మౌనంగా ఉండాలి. స్నేహం అంటే వారి క్షేమం మీరు కోరాలి కదా! మీరు నిజమైన స్నేహితులు అనుకోండి. మీకు వచ్చిన కష్టం వారితో చెప్పకొంటే ఆ కష్టం కొంత తగ్గాలి, ఎందుచేతనంటే వారు కొంత షేర్ చేసుకొంటారు. తింగరవాళ్ళతో చెపితే మీ కష్టాన్ని వాళ్ళు పంచుకోరు, పైగా మిమ్మల్ని అల్లరి చేస్తారు. బహుజన్మలు కృషి చేస్తే కాని ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు కాని భగవంతుడి అనుగ్రహం కనుక ఉంటే అన్నీ సాధ్యమే. అయితే మన ప్రవర్తన ఎలా ఉండాలి అంటే మనం నోటితో మాట్లాడే మాట, చేతితో చేసేపని, మనకి వచ్చే తలంపులు అన్నీకూడా ఈశ్వరానుగ్రహం సంపాందించేలా ఉండాలి. ఏదో రాయిలా

పది నిమిషాలు కూర్చోవటం కాదు, దైనందినజీవితంలో మన ప్రవర్తన ఈశ్వరానుగ్రహాన్ని సంపాదించేలా ఉండాలి.

నువ్వు ఏదైతే అవునో దానిని వదిలేసి, నువ్వు ఏదైతే కాదో అదే నేను అనుకొంటూ ఉంటే నీవు సాధన చేయవలసి వస్తోంది లేకపోతే నీకు సాధన ఎందుకు? అన్నారు భగవాన్. నువ్వు ఏదైతే కాదో దానిలోనుండి బయటకు రావాలి. మీరు కాని శరీరాన్ని, మీరు కాని మనస్సును, మీరు కాని ప్రపంచాన్ని మీరు అనుకొంటున్నారు. మీరు కానిదానిని మీరు అనుకొంటున్నారు కాబట్టి దానినుండి ఎలా విడుదల పొందాలి అని ఆలోచిస్తూ మీరు సాధనలు మొదలుపెట్టారు. అలా మనలను ఎవరు అనుకోమన్నారు? అది ఒక అలవాటు. మీరు ఏదైతే అవునో దానిని స్మరిస్తూ, దానికోసం జీవిస్తూ, దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొంటే ఏమీలేదు. మీరు కానిదానిని మీరు అనుకొంటూ ఉంటే ఉన్నది మీకు ఎలా తెలుస్తుంది? ఉన్నా దాని గురించి మీరు ఎప్పుడైనా శ్రవణం చేసారా? దానిని మననం చేసారా? అంటే ఏమీ చేయలేదు. ఇంక అది మీకు ఎలా తెలుస్తుంది. మీకు ఎప్పుడూ విషయానందమే. విషయానందంలో ఉన్నవాడికి, ఆత్మానందంవైపుకు వాడి మనస్సు తిరగదు.

దేహము లోపల నేను ఉన్నాను, నాకు బయట ప్రపంచం ఉంది, ఎక్కడో వైకుంఠంలో దేవుడు ఉన్నాడు అనే భావనలు ఇప్పుడు మనకు ఉన్నాయికదా! యిది ఉన్నంతకాలం నువ్వు సాధన చేయవలసిందే. ఈ మూడూ మూడు కాదు, ఈమూడూ ఒక్కటే అనేటటువంటి అనుభవం నీకు వచ్చినప్పుడు ఇంక సాధనతో పనిలేదు. బాగుపడాలి అనుకొనేవాడు ఆత్మస్తుతి, పరనింద ఈ రెండూ వదులుకోవాలి. నీ మనస్సు నిర్మలంగా, శాంతిగా ఉండాలంటే ఇతరులలో తప్పలు వెదకవద్దు. నువ్వెంత అంటే నువ్వెంత అని ప్రతీ మాటకు మనం సమాధానం చెపుతూంటే సమస్యలు పెరిగిపోతాయి. మన ప్రయత్నం లేకుండా మౌనం వలన, సహనం వలన కొన్ని సమస్యలు పరిష్కారం అయిపోతాయి. నా క్షేమం నేను కోరుకుంటున్నాను కదా! ఆ కోరుకొనేవాడు ఎవడు? నీ లోపల ఉండి ఒకడు ఈ ప్రపంచాన్ని చూస్తున్నాడు కదా! ఆ చూసేవాడు ఎవడు? వాడు అస్తమాను బయటకు చూడటానికి అలవాటు పడిపోయాడు. నువ్వు అస్తమానూ బయటకు చూస్తున్నావు, నీ లోపల ఏముందో ఒకసారి చూసుకోమని వాడిని లోపలకు త్రిప్పితే వాడు లోపలకు కొంతదూరం ప్రయాణం చేసి వాడి మూలం దగ్గరకు వెళ్ళి అణగిపోతాడు. అంటే దేహగతమైననేను పోతుంది, ఇంకో నేను హృదయాంతరాళము నుండి నీకు వ్యక్తమౌతుంది. అదే నిజమైననేను. దాని స్వభావం శాంతి. దాని స్వభావం ఆనందం. ఆ అనుభవం మీకు కూడా కావాలంటే భగవంతుడు ఇస్తాడు. మీరు పుచ్చుకోగలరా? మీరు దానిని పుచ్చుకోలేరు. అందుచేతనే ఆయన వెయిట్ చేస్తున్నాడు కాని మీరు అంటే ఇష్టంలేక కాదు. హృదయంలోనుండి మెదడులోనికి ఒకనాడి ఉంటుంది. అది జనరల్‌గా మూసుకొని ఉంటుంది. ఆ నాడిని ఓపెన్ చేయుటానికి జపాలు,

ధ్యానాలు, సాధనలు చేస్తున్నాము. భగవదనుగ్రహం వస్తే అది ఓపెన్ అవుతుంది. అది తెరుచుకొన్నప్పుడు హృదయంలో ఉన్న ఆనందం పొంగివచ్చి మీ సహస్రారాన్ని ముంచేస్తుంది. దానిని మీరు తట్టుకోలేరు కాబట్టి మీకు ఉన్న అర్హతను బట్టి రిలీజ్ చేస్తాడు. మీకు ఏదైనా కోరిక వచ్చినప్పుడు ఆ కోరిక వచ్చినట్లు మీకు తెలుస్తోంది కదా! అలాగే ఆనాడి ఓపెన్ అయినప్పుడు అది మీకు తెలుస్తుంది. దానిని అమృతనాడి అంటారు. అది ఎప్పుడు ఓపెన్ అవుతుందో మనం చెప్పలేము.

రామకృష్ణపరమహంస, రమణమహర్షిగారు పొందిన స్థితి మనం కూడా పొందుదాము అని మీరు అనుకుంటే అరుణాచలేశ్వరుడు మీకు కూడా ఇస్తాడు. మీరు ఏమనుకుంటున్నారంటే ఏదో మనం వింటున్నాం, వెళ్ళిపోతున్నాం ఆ స్థితి మనకి ఎక్కడ వస్తుంది అని మీరు అనుకోవచ్చు. ఆ స్థితి మీకుకూడా వచ్చేస్తుంది కానీ మీరు తట్టుకోగలరా! మీరు జిన్నూరు వంతెన దాకా కూడా వెళ్ళలేరు. అంటే చచ్చిపోవాలని చచ్చిపోరు. ఆ బ్లిస్‌ని భరించలేక చచ్చిపోతారు. గోదావరికి వరదలు వస్తే ఏటి గట్టు తెగిపోయి ఊళ్ళను ముంచేస్తోంది కదా? అలాగే మీకు ప్రిపరేషన్ లేదు అనుకోండి ఆ స్థితిమీకు వస్తే మీ రక్తనాళములు తెగిపోయి, మీరు చచ్చిపోతారు. పూర్వం దక్షిణామూర్తి సనత్‌కుమారుడు వాళ్ళకి మౌనం ద్వారా సత్యాన్ని బోధించాడు. వాళ్ళకి ప్రిపరేషన్ ఉంది, వాళ్ళు పండిపోయి ఉన్నారు కాబట్టి దానికి తట్టుకున్నారు, వాళ్ళకి సత్యం అనుభవంలోకి వచ్చింది.

సెల్ఫిష్‌వర్క్‌లో ట్రేడ్ ఉంటుంది. కానీ సెల్ఫ్‌లెస్‌వర్క్‌లో ట్రేడ్ ఉండదు. ప్రతీరోజు కొంత సెల్ఫ్‌లెస్‌వర్క్ చేయటం నేర్చుకొంటే మనస్సు అంతర్ముఖం అవుతుంది కాని మనస్సుని బలవంతాన అంతర్ముఖం చేయలేము కురుపుమీద పెచ్చు దానంతటదే ఊడిపోవాలి కాని మనం గట్టిగా లాగితే ఆ కురుపు మళ్ళీ చీము పడుతుంది. అలాగే మనస్సు దానంతట అది కరగాలి. మీరు సెల్ఫ్‌లెస్‌వర్క్ ద్వారానో, జపంద్వారానో, మహాత్ములను స్మరించటం ద్వారానో మీ మనస్సును హృదయంలో ఎక్కువసేపు ఉంచితే అది నెమ్మదిగా అక్కడ కరిగిపోతుంది. అప్పుడు నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యం నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. అరుణాచలంలో మనకి గుడిలో ఉన్న శివలింగం ముఖ్యంకాదు. అది సెకండరీ. ఫస్ట్ కొండ. ఎందుచేతనంటే ఈశ్వరుడు మొదట అరుణాచలంలో గిరిరూపంలో వెలిశాడు. తరువాత లింగరూపం. తరువాత సిద్ధరూపం. ఇప్పుడు మనం రక్తమాంసాలతోటి ఎలా ఉన్నామో అలాగే ఆగిరిలో ఒక ప్లేస్‌లో రక్తమాంసాలతోటి ఉన్నాడు. ఆ రూపమే సిద్ధరూపం. సిద్ధరూపంలో ఇప్పుడు కూడా ఉన్నాడని పురాణాలలో ఉంది. భగవాన్ ఆ సిద్ధరూపం దగ్గరకి వెడదామని ప్రయత్నం చేశారు. అక్కడకి వెడితే ఆయనలో కలిసిపోతాడు. అసలు మనిషే కనపడడు. అక్కడ ఐక్యం అయిపోతాడు. అందుచేత భగవాన్ అక్కడకి వెళ్ళటం అరుణాచలేశ్వరుడికి ఇష్టంలేదు. భగవాన్ అక్కడకి వెళ్ళటానికి ప్రయత్నం చేస్తుంటే భగవాన్ కాలు పొరపాటున తేనెటీగల

పుట్టమీద పడింది. ఆ తేనెటీగలు వచ్చి భగవాన్ కాలుమీద కుట్టేసాయి. ఆ బాధ భరించలేక భగవాన్ మళ్ళీ విరూపాక్షగుహకి వచ్చేశారు. ఎందుచేతనంటే భగవాన్ అక్కడకు వెడితే మనకి టీచింగులేదు. అందుచేత అరుణాచలేశ్వరుడు అక్కడకు వెళ్ళనివ్వలేదు.

నిన్ను రూపం అనుకుంటే ఇక్కడ కొండగా నిలచావు. ఇప్పడు రూపాతీతుడవని భావించి మనస్సుతోటి పట్టుకోవాలంటే నువ్వు చిక్కటంలేదు. కారణం ఏమిటి అంటే, మీరు ఒకరూపం అనుకుంటున్నారు కదా! ఆపేరు నాది అని ఏదో అనుకొంటున్నారు కదా! ఈ అనుకోవటానికి లోపల చైతన్యానికి ఏమి సంబంధంలేదు. ఆ పేరు పెట్టి ఎవరైనా పొగిడితే సంతోషం వస్తుంది, ఆ పేరు పెట్టి ఎవరైనా తిడితే దుఃఖం వస్తోంది. ఎందుచేతనంటే ఆ పేరే అది అనుకుంటోంది, ఆ రూపమే అది అనుకుంటోంది. ఆ రూపనామాలు లేని సద్వస్తువు దీనికి ఎలా చిక్కుతుంది? మనల్ని బంధించేది రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి. ఆ రూపబుద్ధిలోంచి, నామబుద్ధిలోంచి బయటకి వస్తే ఏమీ లేదు. నీ శరీరం నువ్వు కాదు. ఆ శరీరం నేను అనుకుంటున్నావు. మనం ఎంత వేదాంతం విన్నా శరీరం చనిపోయినప్పడు నేను చనిపోతున్నాను అనుకుంటావు కదా! నువ్వు కాని శరీరాన్ని నువ్వు అనే భ్రాంతి భగవంతుడు గట్టిగా పెట్టేశాడు. అది ఏ సాధన చేసినా పోవటంలేదు. మనం ఒక దూడని కొట్టాలి అనుకంటే ఆ దూడను ఒక కట్రాడుకి కట్టేస్తే కొట్టవచ్చు. మనం కొడదామని వెళ్ళేటప్పటికి ఆ దూడ తాడు తెంపేసుకొని వెళ్ళిపోతే ఆ దూడ కొట్టటానికి నీకు దొరుకుతుందా? దొరకదు. అది పారిపోతుంది. అలాగే నువ్వు పూర్వజన్మల్లో చేసిన కర్మ నీచేత అనుభవింపచేయటానికి నీకు దేహబుద్ధి బలంగా, లోతుగా పెట్టేసి నీ చేత అనుభవింప చేస్తున్నాడు. నీకు సడన్‌గా దేహబుద్ధి పోతుంది అనుకో ఇంక దేవుడు నిన్ను ఏమీ చేయలేడు. వాడికీ నీకూ సంబంధంలేదు. వాడికి దొరకవు కదా! మీరు పారిపోతారు అని తెలుసువాడికి. అందుచేత దేహబుద్ధి పోనివ్వటం లేదు. కానీ గురువు అలా ఉండడు. గురువు దేహబుద్ధి పోగొట్టటానికే చూస్తాడు. దేవుడి దగ్గర ప్రమాదం ఏమిటంటే అనుగ్రహిస్తాడు, ఆగ్రహిస్తాడు. పెడితే పెడతాడు, లేకపోతే కొట్టేస్తాడు. రెండూ ఉన్నాయి. దేవుడు వరాలు ఇవ్వాలనుకున్నప్పడు వరాలు ఇస్తాడు. శపించాలనుకున్నప్పడు శపిస్తాడు. కానీ గురువు ఒక పనే చేస్తాడు. అనుగ్రహించటం అనే పని చేస్తాడు కానీ నువ్వు ఎటువంటి పరిస్థితులలో ఉన్నా నిన్ను శపించడు. గురువు ఇస్తాడు కానీ కొట్టడు. మీరు బిడ్డలు కదా. దేవుడు జడ్జి. ఆయన మంచీ రాస్తాడు, చెడ్డా రాస్తాడు. గురువు జడ్జి కాదు కదా గురువు ఫాదర్. మీకు తలకాయ పోవలసింది పైన ఏ కిరీటమో, తలపాగో పోగొట్టేసి ఊరుకుంటాడు. అలా గురువు చేయగలడు. గురువు అంటే ఫాదర్.

బుద్ధుడి పుస్తకాలు ఏమీ చదవకుండా, ఆయనతోటి స్నేహం లేకుండా ఆయన సమక్షంలో కొన్నివందలమంది ఆత్మసుఖం పొందారు. అంటే అక్కడ ఉన్నదంతా కంపెషనే.

భగవాన్ సిద్ధాంతం మీద నమ్మకం ఉంటే అసలు మీకు దుఃఖ స్పర్శరాదు. భగవాన్ సిద్ధాంతం అర్థం చేసుకోవటం మాటవదిలేయండి, ఆ సిద్ధాంతం మీద మీకు నమ్మకం ఉంటే మీరు ఎన్ని దుఃఖాలు మధ్యలో ఉన్నా మీకు దుఃఖం రాదు. భగవంతుడు ఏది సంకల్పిస్తే అదే అవుతుంది. నువ్వు కూడా సంకల్పించుకో. ఎవరు వద్దు అన్నారు. కానీ నీ సంకల్పం అవ్వదు. ఏ రోజున నీ ఫిజికల్ బోడీకి డెత్ రావాలో ఆ రోజున వచ్చేస్తుంది. నువ్వు ఆరోగ్యంగా ఉన్నా సరే. ఊరికే నేచురల్‌గా గడియారం ముల్లు ఆగినట్లు నీకు శ్వాస ఆగిపోతుంది. ఏది ఎలా జరగాలో అలా జరిగిపోతూ ఉంటే మనం కష్టపడి సాధన చెయ్యటం ఎందుకు? నదులలో మునగటాలు ఎందుకు? గుడుల చుట్టూ తిరగటాలు ఎందుకు? ఈ హోలీ కంపెనీలు ఎందుకు? ఈ కొండ చుట్టూరా తిరగటం ఎందుకు? ఇంక సాధన దేనికి అని అడిగారు? సాధన దేనికి అంటే దేహం దాని కోర్సు ప్రకారం అది వెళ్ళిపోతుంది. సాధన చెయ్యటంవలన ఒకవేళ చెడ్డ ప్రారబ్ధం ఉన్నా దాని ప్రభావం నీ మనస్సు మీద పడదు. నువ్వు సాధన చెయ్యడం వల్ల నో మైండు స్టేట్‌కి వచ్చేస్తావు అంటే అమనస్కస్థితికి వచ్చేస్తావు. అప్పుడు నీ ప్రారబ్ధం నూటికి నూరుపాళ్ళు చెడ్డగా ఉంది అనుకో, దాని ప్రభావం నీ మీద ఏమీ ఉండదు. అప్పుడు నీ ప్రారబ్ధం చెడ్డగా ఉంటే మటుకు నీకేముంది? అది నీది కాదు కదా! ఇది ఒక్క భగవాన్ సబ్జక్టు అర్థమైతేనే మీకు తెలుస్తుంది.

చనిపోయిన తరువాత స్వర్గమూ, నరకమూ ఉన్నాయా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగారు. ఉన్నాయి అన్నారు భగవాన్, చనిపోయిన తరువాత శరీరాన్ని ఇక్కడ కాల్చేస్తారు. చనిపోయిన తరువాత ఏ జీవుడు అయితే ప్రయాణం చేస్తాడో, ఆ జీవుడు ఎంత నిజమో, ఆ స్వర్గం, ఆ నరకం కూడా అంతే నిజం అన్నారు. అంటే ఈ వెళ్ళేవాడు నిజమా, వాడు నిజం కాదు. జీవుడు ఎంత అబద్ధమో, ఆ లోకాలు కూడా అంతే అబద్ధం. దేవుడు ఉన్నాడా? లేడా? అని అడిగారు. ఉన్నాడు అని చెప్పలేదు, లేడు అని చెప్పలేదు. నువ్వు ఉన్నావా? లేదా? నేను ఉన్నాను. నువ్వు ఉంటే ఆయన ఉన్నాడు. నువ్వు లేకపోతే ఆయన లేడు. మీకు తలంపు వచ్చినప్పుడు కదా దేవుడు గొడవ. నీకు తలంపు లేనప్పుడు దేవుడు గొడవ ఎక్కడ ఉంది. నీకు తలంపు వచ్చిన తరువాత కదా స్వర్గం, నరకం అని. తలంపు లేనప్పుడు నీకు స్వర్గం, నరకం అని ఏముంది? చావు అనేది ఒక తలంపు. పుట్టుక అనేది ఒక తలంపు. నీకు తలంపులు లేకపోతే చావు ఎక్కడ ఉంది? పుట్టుక ఎక్కడ ఉంది? నీకు గాఢనిద్రలో తలంపులు లేనప్పుడు చావు పుట్టుకల గొడవలేదు. ఈ శరీరం నేను అనే తలంపు వచ్చాక మిగిలిన తలంపులన్నీ వస్తున్నాయి. అందుచేత నువ్వు అనుకునే శరీరం, నీకు వచ్చే లాభాలు, నష్టాలు, గౌరవాలు, అగౌరవాలు, నీ దేవుళ్ళు, చనిపోయిన తరువాత వెళ్ళే స్వర్గాలు, నరకాలు ఇవన్నీ నిజం కాదా అంటే నిజమే. ఈ నేను ఎంత నిజమో అవి కూడా అంతే నిజము. ఇవి వ్యవహారిక సత్యాలేకాని, పూర్ణసత్యం కాదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

అక్టోబర్	24	శ్రీ వై.ఎన్. కళాశాల ఆడిటోరియం, నరసాపురం
అక్టోబర్	31	శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

మానవ జన్మ - సార్థకత

అనేక జన్మల పుణ్యఫలితంగా పరమాత్మచే ప్రసాదింపబడిన మానవ శరీరము తానెవరో? తెలిసికొని అమృతస్థితిని పొందుటకు ఉద్దేశింపబడినదని విస్మరించి, దేహమే తాననుకొని ఇంద్రియముల ద్వారా మిధ్యావస్తువులపై అభిమానము పెంచుకొని, వాసనలను ప్రోగుచేసుకొని, కర్మబంధంలో పడుతున్నాం. మనము 'నేను - నాది' అనెడి రెండు సంకెళ్ళతో కట్టబడి, దుఃఖానికి, అశాంతికిలోనై అమూల్యమైన మానవ జన్మను వృధా చేసుకొంటున్నాం. 'నేను' అనగానే మనకు చైతన్యానికి బదులు దేహం స్ఫురిస్తోంది. దేహమే సర్వస్వం అనుకొని మనకు మనమే ఓ సమస్యగా తయారవుతున్నాం. స్వరూప ఎరుకకు అడ్డువచ్చేది మనస్వార్థమే! యద్భావం తద్భవతి అన్నారు. అనగా మన తలంపులు ఎలాగ ఉంటాయో, మనం పొందే ఫలితాలు అలాగే ఉంటాయి, కాబట్టి నిర్మలమైన, పవిత్రమైన తలంపులతో మనస్సును నింపుకోవాలి. మన త్రికరణాలు హృదయాన్ని కేంద్రంగా కలిగి పని చెయ్యాలి, అనగా మన త్రికరణాల ద్వారా అహంకారం వ్యక్తం కాకూడదు. వాస్తవంగా 'నేను' అంటే దేహేంద్రియ మనోబుద్ధులకు అతీతమైన, కాలాతీతమైన అమృతస్థితి. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు వివేకము, విచక్షణలను ఆశ్రయించాలి. సద్గురు బోధను ఆచరణలో పెట్టుకోవాలి. ఏరోజుకారోజు వాసనా బలం తగ్గాలి. వ్యవహార దృష్టిని అతిక్రమించి, స్వరూప అమృతస్థితిని అనుభవైకవేద్యం చేసుకొనేవరకు జనన మరణ సంసారం, దుఃఖం, అశాంతి తప్పవు. మన ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలో ప్రతిక్షణం మార్గదర్శిగా నిలుస్తూ, స్వరూప ఎరుకలోకి మేల్కొలుపుటకు గురువు చేసే మేలు అమూల్యం. జీవిత పరమార్థం నెరవేర్చుకోవడానికి మానవ జన్మ చక్కటి అవకాశం.

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, అమలాపురం